

værdi (herfra dog undtaget den Formuesforøgelse, der hidrører fra Arv eller Forstud paa Arv), som anvendes enten til egen eller Families Underhold, Nytte eller Behagelighed, eller til Udvidelse af Næring eller Drift, eller til Formuesforøgelser, herunder indbefattet Livrente, Overlevelsesrente eller lignende Forsørgelse for Vedkommende selv eller Andre, saa og til Gaver, til Understøttelser og deslige.

Skattepligtig er saaledes navnlig Indtægten:

- a) af Agerbrug, Skovbrug, Industri, Handel, Haandværk, Søfart, Fiskeri eller hvilken som helst anden Næring saa og af Alt, hvad der er oppebaaret eller at ansee som Vederlag for Arbejde, Tjeneste eller Bistandsydelse af hvilken som helst Art;
- b) af Bortforpagtning, Bortfæstning eller Udleie af rørligt eller urørligt Gods; den Leilighed, en Eier selv har beboet, beregnes som Indtægt for ham efter den Leie, som han ved Udleie deraf maatte have kunnet faae;
- c) af et Embede eller en Bestilling, saafom Gage, Sportler, Naturalydelser eller Emolumenter, ligesom af Apanage, Pension, Bartpenge, Klosterhævning, Livrente, Af-tægt, Gaver, Understøttelser o. s. v.;
- d) af Rente eller Udbytte af alle Slags Obligationer, Actier og andre inden- og udenlandske Penge-Effecter, saa og af Capitaler, der have været ublaante her i Landet eller i Udlandet, med eller uden Pant, mod eller uden Forstrivning.

Ved al Indtægt, der hidrører fra Næringsbrug, fradrages de Udgifter, som have fundet Sted for at holde Næringen i Gang (Driftsomkostninger); hertil henregnes dog ikke, hvad der er anvendt til egen og Families Underhold og Betjening, med Undtagelse af, hvad der godtgøres ved Familienmedlemmernes personlige Arbejde at være besparet i Driftsomkostninger. Fra den Indtægt, som haves ved Embedsgage, maae de Udgifter til Contoirhold m. v. fradrages, som Embedets Bestridelse har medført, ligesom de Pensioner og andre Byrder, der maatte paahvile Embedet, maae sø-

res til Afgang. Rigeledes maa Enhver fra sin Indtægt bringe i Afdrag det Beløb, som i det paagældende Aar af ham er udredt i directe Skatter, i Afgifter til Commune eller Kirke, i Tiende, Fæste- og Forpagtningsafgifter, Aftægtspræstationer og lignende Byrder, samt i Renter af Prioriteter og anden Gjæld, eller til blot Vedligeholdelse af hans Eendom.

§ 4.

Skatten ansættes efter det sidste Aars Indtægt. Som saadant regnes Calenderaaret 1866, medmindre den Vedkommendes Næringsvei har et afvigende Driftsaar, eller han gjør Selvangivelse med Hensyn til sin Skatteindtægt og derved efterviser, at han bruger et andet Regnskabsaar end Calenderaaret, i hvilke Tilfælde Skattecommissionen kan lade det paagældende Driftsaar eller Regnskabsaar træde istedetfor Calenderaaret.

§ 5.

Enhver, der har Indtægt, er, uden Hensyn til Stand, Alder eller Kjønn, undergivet Skatteansættelse. Ægtefæller, som leve i Formuessælleskab, regnes for een Person. Actieselskaber, Interessentskaber, Firmaer, Stiftelser og deslige blive med Hensyn til Ansættelse til Indkomsskat at regne som en selvstændig Person, forsaavidt Indtægten ikke tilflyder de deri interesserede her i Landet bosatte Personer.

§ 6.

Fritagne ere:

- a) Civillisten.
- b) Statskassen, med de Stiftelser og Indretninger, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes i Finansloven.
- c) Communer.
- d) Kirkens Indtægter, forsaavidt Kirken ikke er i Privatmands Eie.

Disse Fritagelser omfatte dog ikke saadanne Grundstykker, som ere stykbsatte til Staten eller overdragne i Leie, Forpagtning, Fæste eller Arvafæste, i hvilke Tilfælde det indvundne Udbytte bliver at beskatte.